

عنوان مقاله:

قواعد جهان ژئوپلیتیکی در دوران پسا وستفالیایی و تقویت نظام تولید و زایش کشورهای جدید

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 15، شماره 47 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمد رؤف حیدری فر - استادیار جغرافیای سیاسی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

کشورهای موجود در فضای ژئوپلیتیک جهان در طی تاریخ همواره محل تغییر و تحول بوده و خواهند بود. در این رابطه، مجموعه نیروهای تغییر شکل سازی در عرصه ی ژئوپلیتیک جهانی وجود دارند که جریان تغییر و دگرگونی را تداوم می بخشند. در رابطه با این تغییر، ایزوستازی یا تعادلی مابین نیروهای سیاسی- جغرافیایی متضاد هم باید مد نظر قرار گیرد که این تعادل در راستای وحدت سازی یا جداسازی ناشی از عامل حرکت می باشد. نیروهای مخالف هم در دانش جغرافیای سیاسی با مجموعه ای شامل 500 نیرو با نام هایی همانند نمادنگاری، سیرکولاسیون، گریز از مرکز و گرایش به مرکز و براساس یافته های این پژوهش سرزمین زدایی و سرزمین سازی مجدد طبقه بندی می شوند. گرچه رویکرد اصلی این نوشتار نواقع گرایبی بوده و توجه اصلی آن به بازیگری حکومت در کنار سایر بازیگران فراملی و فراملی می باشد؛ اما ملی گرایی به عنوان یکی از اصلی ترین نیروهای ساختارزدا و تغییرشکل سازی است که امکان و شرایط تولید کشورهای جدید را فراهم می سازد. جهانی شدن، واقعیات ژئوپلیتیکی و روابط قدرت ازجمله دیگر شرایطی است که این تولید را تسهیل می سازد. روش تحقیق این مقاله توصیفی- تحلیلی بوده و در پی پاسخ به این سوال می باشد که آیا کشورهای جدیدی به نقشه ی سیاسی جهان اضافه خواهد شد یا خیر نتایج پژوهش نشان می دهد نیرویی به نام سرزمین سازی مجدد در جغرافیای سیاسی وجود دارد که فضا و قوانین جغرافیای سیاسی جهان ما را طی سالیان پیش رو تعریف و تعیین می کند و امکان تولید و ظهور کشورهای جدید در عرصه ی فضای سیاسی جهان را فراهم می سازد.

کلمات کلیدی:

جغرافیای سیاسی، کشورهای جدید، سرزمین سازی مجدد، جهانی شدن، قدرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/886402>

